

Η ΘΛΙΨΗ

Μὲ θλίβει μέσα μου μιὰ θλίψη, μὰ δὲν ξαίρω
γιατὶ εἶν' ἡ θλίψη καὶ γιατί μὲ τυραννεῖ.
Καὶ με βαρύνει καὶ με σκύβει
οὐδ' νὰ ζητᾷ νὰ μοῦ συντρίψῃ τὸ κορμὶ.

Χειμῶνας ἀπὸ πόνου μου, τὰ σύγνεφα,
καὶ κάπου κάπου μιὰ ἀχτίνα πᾶει νὰ σβήσῃ,
ὅπου τὰ πόδια μου πατᾷν, τὸ κυτρινόφυλλο
τ' ἀκούω ν' ἀγκομαχᾷ πρωτοῦ νὰ ξεφυχήσῃ.

Μὰ δὲν τὸ ξαίρω, ἂν ὁ χειμῶνας, ἂν τὸ σύγνεφο,
τὸ κυτρινόφυλλο, ἡ ἀχτίνα ποὺ θὰ σβήσῃ
τῆς φύσης εἶναι ἢ τοῦ κόσμου ποὺ εἶναι μέσα μου
παθήματα ; Καὶ ποιὸς θὰ μοῦ τὸ ξεδιαλύσῃ ;

Γιατὶ δὲν ξαίρω, οὔτε γιατί μὲ τυραννεῖ,
γιατὶ μὲ θλίβει μέσα μου μιὰ θλίψη.
"Ένας ξένος μὲ σφίγγει καὶ με σκύβει
οὐδ' νὰ ζητᾷ νὰ με συντρίψῃ.

ΛΙΑΝ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ - ΙΑΚΩΒΙΑΝ

ΟΙ ΦΤΕΡΟΥΓΑΝΘΡΩΠΟΙ

Ἡ σκέψη κατηγορεῖ τὴν τέχνη. Ὅσο μεγάλοι καὶ νὰ εἶναι οἱ
τεχνίτες ποὺ μᾶς παρουσιάζουν στὴν τέχνη τοὺς φτερουγανθρώπους,
ἡ σκέψη στέκεται πρὸς ψηλά τους.

Καὶ ἡ στηριζομένη ἡ σκέψη στὴν ἀλήθεια καὶ στὴ λογικὴ καὶ τότες
δὲ φοβάται ἀπὸ κανενὸς εἶδους μπαμπούλα, ἡ παραλογίζεται, καὶ τότες
ὄχι μονάχα ὁ τεχνίτης δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰν τὴ λογαριάζει μὰ οὔτε καὶ
ὁ τελεφταῖος σκιτίζει.

Κατηγορῶ λοιπὸν τὴν τέχνη, γιατί βάζει φτερὰ στὸν ἄνθρωπο.
Κι' ἂν τὸ κάνει αὐτὸ γιατί ὑποβουλώνεται—αἰῶνες τώρα—στὴ μιὰ
καὶ στὴν ἄλλη θρησκεία, τότες συμβολικὰ ὁμολογᾷ πὼς εἶναι σκλάβος
καὶ ἀφτίοκαταδικάζεται.

Ἄν τὸ κάνει γιατί τάχα εἶναι ὥρατο πρᾶμα, ἄς μάθῃ ὅτι φτιάχνει